

OŚWIĘCIĆ SIĘ (9) *vb pf*

się (5), sie (4).

o *jasne*.

inf oświecić się (4). \diamond *fut* 3 sg oświeci się (2). \diamond *praet* 2 sg *m* -ś się oświecił (1). \diamond 3 sg *m* oświecił się (1). *f* oświeciła się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. oświecić.

1. *Stać się świętym* (7) : *OpecŻyw* 153v; *Nykth* *fyą* ośzwyączycz nyemoze/ yako mouy apołtol *PatKaz III* 146, 151v; Iedno fie ty oświećić chczefz Ano to nie łthoi za wełz Czo ty przekładas na cznotę *RejJóz* E7; *RejKup* x2; Pielgrzymie chczefzli fie ty oświećić/ idziłz ná ośobliwe mieyłce. *HistRzym* 37v; *StryjKron* 275.

2. *Przyjąć święcenia kapłańskie* (2) : Bo fię dzys oświeczy kazdy By też lezał wkarczmie zawzdy. A vmiał łpiewać requiem *RejKup* m3v.

Szereg: »oświećić się a na kapłaństwo pasować« (1): nye wyele wźdam myędzy nimi [*kapłanami*] znaydzye tákowych/ kthorzyby fie chutliwye obyerali około łlužby Bożey. Iż fie ośwyęći á ná kápłáńłtwo páłfowác będzyc/ nye ták dla tego áby yuż ośobliwyc á práwyc kwoli Bogu był [...]/ ále łnadź wyęcey áby z duchowyeńłtwá żywnoścí á wychowányc łoby zdozył. *GliczKsiqż* O5.

Formacje współrdzenne cf ŚWIĘCIĆ.

EW